

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2017/28 – 9.07.2017

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

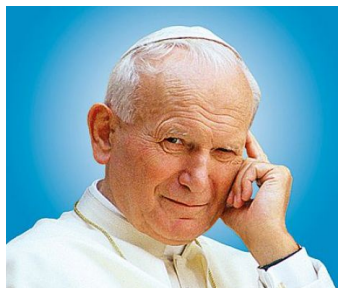
Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

Nie ma i nie było nikogo, kto miałby trudniejsze życie niż nasz Pan, Jezus Chrystus, tu na ziemi. A jednak nawet swoich przeciwników szokował tym, jak Jego serce jest spokojne, jak wiele w nim ciszy. Pracował niemal bez ustanku. Był wciąż dla człowieka. Planował, działał, wędrował od miejscowości do miejscowości... Ale czy tylko to? Warto pod tym kątem przewertować karty Ewangelii.

Styl życia Jezusa, którego tajemnicą jest dobrze przeżywana codzienność, naśladowało przez wieki wielu ludzi. Nazywamy ich świętymi. Choć nic nas nie różni od nich, to jednak niejeden z nas uważa świętość za nieosiągalną dla siebie. Dlaczego? Czyżby zły duch nam to powiadał?

Zdarza się, że odkładamy solidną modlitwę z godziny na godzinę aż do wieczora, kiedy zmęczenie uniemożliwia już twórcze myślenie. Podobnie wielu z nas odkłada zbliżenie się do Jezusa na „wieczór” tygodnia lub nawet całego życia.

Jezus wierzy w nas i zaprasza do życia z Nim, by od Niego nauczyć się przeżywać dzień i całe życie. Nie wiem czy byliście pilni w szkole, ale u Jezusa Nauczyciela warto się przykładać. A efekty widać na załączonym zdjęciu.

Liczę, że we czwartek z Maryją ruszymy na nowo, z mocą, za Jezusem. Amen!

ks. Robert Grohs, Proboszcz

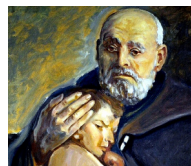
Papież Franciszek na Twitterze:

„Jakie to piękne, że młodzi są „pielgrzymami wiary”, szczęśliwymi, że mogą nieść Jezusa na każdą ulicę, w każdy zakątek ziemi!” (2.07.2017)

Święta myśl od świętych:

„Kościół to sukcesja nieprzerwana świętych: ludzi, czynów i zasad, która łączy w jedną całość mnóstwo ludzi, którzy żyli na świecie od dawna i żyją, niektórzy są w niebie i w czystcu, inni na ziemi, a wszyscy są złączeni w jednym duchu, wspomagają się wzajemnie i ze sobą komunikują. To jest Kościół katolicki, święte ciało, choć w nim dużo członków chorych albo umarłych.” (św. Brat Albert)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w XIV Niedzielę Zwykłą i przez cały tydzień z całym Kościołem modlimy się o duchową radość, wolność od grzechów i wieczne szczęście. Na te łaski otwieramy się przez nawrócenie i odnowę życia.
2. We wtorek będziemy wspominać św. Benedykta z Nursji, opata, patrona Europy. We środę – św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu, biskupa i męczennika. We czwartek – świętych pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta. W piątek swoje święto patronalne będą przeżywali podopieczni św. Kamila de Lellis. W sobotę – wspomnienie obowiązkowe św. Bonawentury, biskupa i doktora Kościoła.
3. We czwartek, 13 lipca, będziemy przeżywać kolejny dzień fatimski. Zapraszamy do liczego udziału w nabożeństwie fatimskim o 20:00. Po różańcu świętym, zawierzeniu Matce Bożej i modlitwie wstawienniczej za wstawiennictwem Maryi odbędzie się procesja wokół kościoła. Modlitwę zakończymy apelem jasnogórskim około 21:00.

Będzie to wyjątkowy i niezapomniany czas także dlatego, że w chwili zawierzenia zostanie uroczyście zawieszony na dłoniach figury Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej, Królowej Różańca poświęcony w Fatimie piękny różaniec jako znak tego, że przyjmujemy jako parafia zachętę Matki Bożej, by w naszych rodzinach, a także samodzielnie często odmawiać modlitwę różańcową.

Przy tej okazji jeszcze raz dziękuję paniom i panom, którzy biorą udział z wielkim poświęceniem w codziennej modlitwie różańcowej w naszym kościele o 7:30, a w soboty o 9:45

4. Za niecały tydzień, 15 lipca o 9:30 wyjeżdżamy na pielgrzymkę do Świętej Anny. Zapraszamy wszystkich. W programie konferencja, Msza św., modlitwa za nasze rodziny, szczególnie naszych rodziców i dziadków oraz piknik.
5. Zachęcamy młodzież, która w tym roku lub w poprzednich latach ukończyła gimnazjum, do wyjazdu na wakacyjną oazę, do Bukowiny Tatrzańskiej od 15.07 lub do Siedlca w okolicy Krakowa w sierpniu (prowadzoną przez ks. Mateusza).
6. Polecamy nowy numer tygodnika „Niedziela”, a w nim artykuł znanego w całej Polsce ks. dr. Marka Dziewieckiego, duszpasterza rodzin, o szczęśliwych rodzinach, a także artykuł o tym, jak samemu nie odchodząc od zmysłów pozwolić nastolatki na samodzielny wyjazd. W dziale dla młodych – kilka uwag o modlitwie w wakacje.
7. Nadal zachęcamy, by składać ofiary na pomoc dla pani Doroty Kędziory-Zych do skrzynki przy figurze św. Izydora. W zeszłym tygodniu złożono 421 zł.
8. Za kilka dni zostaną ukończone prace brukarskie na cmentarzu. Wielu z nas wyrażało zadowolenie z nowego oblicza starej części cmentarza. W ubiegłym tygodniu zebraliśmy na ten cel 2266 zł. Ponadto kilka osób złożyło ofiarę dodatkową – w sumie 1100 zł (między innymi Halina Gralińska, Adela Suchanek, rodzina Majcher, pewna rodzina z ul. Śląskiej i jeszcze dwie, które prosily o anonimowość). Do zapłaty brakuje jeszcze około 20 tysięcy złotych. Bóg zapłać za złożone także dziś ofiary na ten cel.

9. W piątek wieczorem około 19.00 przybędą do nas pielgrzymi piesi z Wrocławia w liczbie około 250. W ich imieniu proszę o wielką gościnność i życzliwość.
10. Po śp. Ks. Zdzisławie Radku, naszym nagle zmarłym Proboszczu, pozostał chyba nieużywany skaner HP scanjet 4470c. Jeśli ktokolwiek chciałby go zabrać, to bardzo proszę o zgłoszenie się.
11. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Adrian Lacki z Libidzy i Magdalena Soluch z Wręczyca Wielkiej oraz Piotr Pawelak i Paulina Mleczek z Wręczyca Wielkiej. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tych małżeństw, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.

Co tak naprawdę wydarzyło się w Fatimie 13 lipca 1917

Podobnie jak w numerze majowym i czerwcowym podajemy osobistą relację Sługi Bożej Łucji dos Santos, jednego z Dzieci Fatimskich, z ich spotkań z Matką Bożą.

13 lipca 1917 r. krótko po naszym przybyciu do Cova da Iria do dębu skalnego, gdy odmówiliśmy różaniec z ludźmi licznie zebrany, zobaczyliśmy znany już blask światła, a następnie Matkę Boską na dębie skalnym.

- „Czego sobie Pani ode mnie życzy?” - zapytałam.

- **„Chcę, żebyście przyszli tutaj 13 przyszłego miesiąca, żebyście nadal codziennie odmawiali różaniec na cześć Matki Boskiej Różańcowej, dla uproszenia pokoju na świecie i o zakończenie wojny, bo tylko Ona może te łaski uzyskać”.**

- „Chciałabym prosić, żeby Pani nam powiedziała, kim jest i uczyniła cud, żeby wszyscy uwierzyli, że nam się Pani ukazuje”.

- **„Przychodźcie tutaj w dalszym ciągu co miesiąc! W październiku powiem, kim jestem i czego chcę, i uczynię cud, aby wszyscy uwierzyli”.**

Potem przedłożyłam kilka prośb, nie pamiętam, jakie to były. Przypominam sobie tylko, że Nasza Dobra Pani powiedziała, że trzeba odmawiać różaniec, aby w ciągu roku te łaski otrzymać. I w dalszym ciągu mówiła:

- **„Ofiarujcie się za grzeszników i mówcie często, zwłaszcza gdy będziecie ponosić ofiary: O Jezu, czynię to z miłości dla Ciebie, za nawrócenie grzeszników i za zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi”.**

Przy tych ostatnich słowach rozłożyła znowu ręce jak w dwóch poprzednich miesiącach. Promień światła zdawał się przenikać ziemię i zobaczyliśmy jakby morze ognia, a w tym ogniu zanurzeni byli diabli i dusze w ludzkich postaciach podobne do

przezroczystych, rozżarzonych węgli, które pływały w tym ogniu. Postacie te były wyrzucane z wielką siłą wysoko wewnątrz płomieni i spadały ze wszystkich stron jak iskry podczas wielkiego pożaru, lekkie jak puch, bez ciężaru i równowagi wśród przeraźliwych krzyków, wycia i bólu rozpaczony wywołujących dreszcz zgrozy. (Na ten widok musiałam krzyczeć «aj», bo ludzie to podobno słyszeli.) Diabli odróżniali się od ludzi swą okropną i wstrętną postacią, podobną do wzbudzających strach nieznanych jakichś zwierząt, jednocześnie przezroczystych jak rozżarzone węgle.

Przerażeni, podnieśliśmy oczy do Naszej Pani szukając u Niej pomocy, a Ona pełna dobroci i smutku rzekła do nas:

- **„Widzieliście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników. Żeby je ratować, Bóg chce rozpowszechnić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Jeżeli się zrobi to, co wam powiem, wielu przed piekłem zostanie uratowanych i nastanie pokój na świecie. Wojna zbliża się ku końcowi. Ale jeżeli ludzie nie przestaną obrażać Boga, to w czasie pontyfikatu Piusa XI rozpocznie się druga wojna, gorsza. Kiedy pewnej nocy ujrzycie nieznanne światło, (ma na myśli nadzwyczajne światło północne, które widziano w nocy 25 stycznia 1938 r. w całej Europie, także w Polsce. Łucja uważała je wciąż za znak obiecany z nieba) wiedzcie, że jest to wielki znak od Boga, że zbliża się kara na świat za liczne jego zbrodnie, będzie wojna, głód, prześladowanie Kościoła i Ojca Świętego.**

Aby temu zapobiec, przybędę, aby prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty. Jeżeli moje życzenia zostaną spełnione, Rosja nawróci się i zapanuje pokój, jeżeli nie, bezbożna propaganda rozszerzy swe błędne nauki po świecie, wywołując wojny i prześladowanie Kościoła, dobrzy będą męczenni, a Ojciec Święty będzie musiał wiele wycierpieć. Różne narody zginą. Na koniec jednak moje Niepokalane Serce zatriumfuje. Ojciec Święty poświęci mi Rosję, która się nawróci i przez pewien czas zapanuje pokój na świecie. W Portugalii będzie zawsze zachowany dogmat wiary itd. Tego nie mówcie nikomu; Franciszkowi możecie to powiedzieć. Kiedy odmawiacie różaniec, mówcie po każdej tajemnicy: „O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba, a szczególnie te, które najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia”.

Nastała chwila ciszy, a ja zapytałam:

- „Pani nie życzy sobie ode mnie niczego więcej?”

- **„Nie, dzisiaj już nie chcę od ciebie niczego więcej”.**

I jak zwykle uniosła się w stronę wschodu, aż znikła w nieskończonej odległości firmamentu.

Pełną relację z wydarzeń z Fatimy możemy znaleźć na www.sekretariatfatimski.pl

Gdy jedność rodziny jest zagrożona

św. Jan Paweł II o Różańcu Świętym

Rozpoczynamy w naszym piśmie przedruk Listu Apostolskiego Papieża Polaka „O Różańcu Świętym”. Pomysł zrodził się na drodze refleksji nad 100-leciem spotkań Maryi z dziećmi w Fatimie, kiedy to Matka Boża przedstawiła się jako Królowa Różańca Świętego i wielokrotnie zachęcała dzieci do modlitwy różańcowej. Ojciec Święty we wspomnianym Liście ogłosił Rok Różańca i przekazał nam wiele cennych myśli, które każdemu pomogą w trwaniu na modlitwie różańcowej i pogłębieniu przeżywania jej.

Zaczynamy od papieskiego wprowadzenia do Listu:

„Rosarium Virginis Mariae (Różaniec Panny Maryi), który pod tchnieniem Ducha Bożego rozwinął się stopniowo w drugim tysiącleciu, to modlitwa umiłowana przez licznych świętych, a Urząd Nauczycielski Kościoła często do niej zachęca. W swej prostocie i głębi pozostaje ona również w obecnym trzecim tysiącleciu, które dopiero co się zaczęło, modlitwą o wielkim znaczeniu, przynoszącą owoce świętości. Jest ona dobrze osadzona w duchowości chrześcijaństwa, które — po dwóch tysiącach lat — nic nie straciło ze swej pierwotnej świeżości i czuje, że Duch Boży pobudza je do « wypłynięcia na głębię » (Duc in altum), by opowiadać światu, a nawet 'wołać' o Chrystusie jako Panu i Zbawicielu, jako « drodze, prawdzie i życiu » (J 14, 6), jako « celu historii ludzkiej, punkcie, ku któremu zwracają się pragnienia historii i cywilizacji ». Różaniec bowiem, choć ma charakter maryjny, jest modlitwą o sercu chrystologicznym.

W powściągliwości swych elementów skupia w sobie głębię całego przesłania ewangelicznego, którego jest jakby streszczeniem. W nim odbija się echem modlitwa Maryi, Jej nieustanne Magnificat za dzieło odkupieńcze Wcielenia, rozpoczęte w Jej dziewiczym łonie. Przez różaniec lud chrześcijański niejako wstępuje do szkoły Maryi, dając się wprowadzić w kontemplację piękna oblicza Chrystusa i w doświadczanie głębi Jego miłości. Za pośrednictwem różańca wierzący czerpie obfitość łaski, otrzymując ją niejako wprost z rąk Matki Odkupiciela.”

Patroni do poznania

Dzieci Fatimskie

św. Franciszek Marto urodził się 11 czerwca 1908 r. we wiosce Aljustrel, należącej do parafii Fatima (Portugalia). Jego rodzice, którzy byli pasterzami, zadbali o chrześcijańskie wychowanie Franciszka i jego młodszej siostry Hiacynty. W domu panował zwyczaj wspólnego odmawiania modlitwy różańcowej. Dzieci od najmłodszych lat pomagały rodzicom w uprawie roli i wypasie owiec.

Jesienią 1916 r., kiedy troje pastuszków: Franciszek, Hiacynta oraz ich kuzynka Łucja, pilnowało stada owiec w Loca do

Cabeco, objawił się im anioł, trzymający w rękach kielich, a nad nim hostię, z której spływały krople krwi. Anioł uklęknął obok dzieci i powiedział im, by odmawiały modlitwę do Trójcy Przenajświętszej, Najświętszego Serca Jezusowego i Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, przepraszając za wszelkie grzechy, świętokradztwo i obojętność wiernych. Od tego czasu dzieci zaczęły gorliwie się modlić w intencjach przekazanych im przez anioła. Franciszek spędzał wiele czasu na modlitwie przed tabernakulum. W ten sposób pragnął towarzyszyć znieważanemu przez ludzi Chrystusowi.

13 maja 1917 r. na pastwisku w Cova da Iria dzieciom objawiła się Matka Boża i powiedziała im, żeby przychodzili na to miejsce każdego trzynastego dnia miesiąca, aż do października. Podczas kolejnych objawień Maryja przykazała pastuszkom często odmawiać różaniec i pokutować w intencji nawrócenia grzeszników, aby w ten sposób wynagrodzić za ich winy wobec Niepokalanego Serca Maryi.

13 lipca Matka Boża powierzyła dzieciom sekret mówiąc, że nie wolno go nikomu wyjawiać. Wkrótce potem dzieci zostały aresztowane i zamknięte w więzieniu na dwa dni przez niechętne Kościołowi władze gminy Vila Nova de Ourém. Były upokarzane i straszone, lecz zniosły z odwagą przesłuchania, nie uległy się pogrożek i nie zdradziły przekazanych im przez Matkę Bożą sekretów. Wzajemnie podtrzymywały się na duchu i często odmawiały różaniec. Zapraszały do modlitwy także współwięźniów i uczyły ich miłości do Boga oraz zachęcały do życia po chrześcijańsku. W trosce o siostrę, która bardzo tęskniła do rodziców, Franciszek modlił się o odwagę dla niej: «Boże, proszę, aby Hiacynta nie bała się. Odmówię za nią 'Zdrowaś Maryjo'». Franciszek był chłopcem spokojnym, wrażliwym, uczuciowym, odznaczającym się głęboką duchowością i wiarą. Gorąco pragnął jak najszybciej przyjąć komunię św. i dostąpić wiecznej radości w raju. Był dobry, opiekuńczy, zdolny do wielkich poświęceń. Lubił rozmyślać i medytować. Całe swe życie i pokutę ofiarował, aby «pocieszyć Pana».

W październiku 1917 r. rozpoczął naukę w szkole podstawowej, która znajdowała się obok kościoła parafialnego. Często w drodze do szkoły zatrzymywał się w kościele na modlitwie. We wrześniu 1918 r. wybuchła na Półwyspie Iberyjskim epidemia zapalenia oskrzeli i płuc, na które oprócz ojca zachorowali wszyscy członkowie rodziny Marto. Pod koniec marca 1919 r. na swą gorącą prośbę Franciszek przyjął I komunię św.

Zmarł 4 kwietnia 1919 r. w domu rodzinnym i został pochowany na cmentarzu parafialnym. 13 marca 1952 r. jego ciało przeniesiono do bazyliki w Cova da Iria i pochowano w kaplicy po prawej stronie głównego ołtarza.

św. Hiacynta Marto urodziła się 11 marca 1910 r. w Aljustrel. W odróżnieniu od swego starszego brata była ruchliwa i bardzo żywa. Objawienia Matki Boskiej wzbudziły w niej głęboką litość nad grzesznikami i współczucie na myśl o czekających ich po śmierci cierpieniach. Modliła się o nawrócenie grzeszników i podejmowała pokutę w ich intencji,

co stało się charakterystycznym rysem jej duchowości. Bardzo boleśnie przeżyła śmierć brata.

Zmarła po długiej chorobie 20 lutego 1920 r. w Lizbonie. Swe cierpienia ofiarowała za nawrócenie grzeszników, za pokój na świecie i w intencji Ojca Świętego. 12 września 1935 r. jej ciało uroczyście przeniesiono z rodzinnego grobowca barona Alvaizere w Ourém na cmentarz w Fatimie i pochowano obok grobu Franciszka. 1 maja 1951 r. ciało Hiacynty zostało złożone w specjalnym grobowcu w bazylice w Cova da Iria w kaplicy po lewej stronie głównego ołtarza.

W 2000 r., św. Jan Paweł II dokonał ich beatyfikacji. Hiacynta była najmłodszym beatyfikowanym dzieckiem, które nie zginęło śmiercią męczeńską. 13 maja 2017 roku, w setną rocznicę objawień fatimskich, na placu przy sanktuarium w Fatimie, papież Franciszek dokonał ich kanonizacji. Stali się pierwszymi dziećmi i najmłodszymi kanonizowanymi nie będącymi męczennikami. [za opoka.org.pl]

Intencje Mszalne

NIEDZIELA 09.07

8.00 + Ks. Grzegorza Ułamka (12 r.), Annę i Józefa Kubatów, Natalię, Bronisława, Józefa Ułamków, Marię Pietrulewicz

10.00 + Marcina Gębusia (14 r.), Władysławę, Krystynę Gębuś, Kazimierza Paludkiewicza

12.00 1.) O Boże błogosławieństwo dla Natana Bednarka z okazji roczku
2.) O zdrowie i Boże błog. dla Igora, Amelki, Mateusza i ich rodziców

16.00 + Mariannę (r.), Stanisława Pilarzów, Jana, Antoninę Ogłazów, Zbigniewa Sabat

Poniedziałek 10.07

18.00 + Zdzisława Lamika od rodzin Kuzior i Musiałów

Wtorek 11.07 – święto św. Benedykta, patrona Europy

18.00 + Mariana Kocher od pracowników Gimnazjum nr 8 w Częstochowie

Środa 12.07

18.00 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2) O zdrowie dla Doroty Kędziora-Zych

3) + Zdzisława Lamika od rodzin Wrózów i Postawów

4) + Andrzeja Magierę od zakładu pogrzebowego „Gibert”

5) + Ryszarda Szczypior od rodziny Chyrów

6) + Czesławę (7r.), Ludwika Gębuś, Stanisława Chudego, zmarłych z rodziny Ogłazów

7) + Danutę Szewczyk od siostrzenicy Ewy Staszczuk z rodziną

8) + Mariannę Lamik od chrześnicy Urszuli

Czwartek 13.07

18.00 + Zdzisława Lamika od kuzynek Jadwigi i Krystyny z rodzinami

20.00 **Nabożeństwo Fatimskie i udekorowanie różańcem Figury Maryi**

Piątek 14.07

18.00 + Włodzimierza Kozaka i zmarłych z rodzin Kozak, Matuszczyk, Stęplewskich i Szyszka

19.00 Przybycie pieszych pielgrzymów z Wrocławia

Sobota 15.07

9.00 + Andrzeja Magierę od Urszuli, Józefa Spałków z rodz.

18.00 + Marię (22 r.) , Stanisława, Bogdana Szewczyków, Ryszarda, Krystynę, Juliana, Józefa Staszczyków, Hannę Staszczyk-Paszkowską

NIEDZIELA 16.07

8.00 + Józefa (14 r.), Józefę, Walentego Matyjów, Bronisławę, Lucjana, Wincentego, Sabinę Szeleper

10.00 + Lucynę, Adama Myrdów

12.00 O zdrowie i Boże błogosławieństwo oraz szczególną opiekę Matki Bożej dla Heleny

16.00 + Czesława, Józefę, Zbigniewa Garusów, Krzysztofa Kłaka

Msze św. w Niedziele i święta wolne od pracy

8:00, 10:00, 12:00, 16:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nabożeństwa

I-czwartkowe i I-piątkowe – 18:40; I-sobotnie – 9:40

Krąg biblijny

W każdą środę o 19:00 na plebanii; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Trzeci piątek miesiąca – 20:00-21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

Od niedzieli do piątku – 7:30; w sobotę – 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i soboty miesiąca

Grupy – Ministranci i lektorzy, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Akcja Katolicka, Żywy Różaniec – pierwsza niedziela miesiąca o 9.00

Biblioteka parafialna – w domu katechetycznym, czynna w środy od 17:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy – tel. 504843975

Kontakt – ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881